

ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД міста КИЄВА

01025, м. Київ, вул. Десятинна, 4/6

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ м. Київ

19.02.2010 р.

№ 2а-4268/09/2670

Окружний адміністративний суд міста Києва у складі колегії суддів:
головуючого судді Кочана В.М., суддів Арсірія Р.О. Пилипенко О.Є.,
секретаря судового засідання Стріхи В.І.,
розглянувши у відкритому судовому засіданні адміністративний позов

Чурікової Тетяни Юріївни,
Андронікова Олексія Юрійовича
до Міністерства внутрішніх справ України,
Департаменту державної автомобільної інспекції Міністерства внутрішніх справ
України
про визнання протиправними дій та заборону вчиняти певні дії,

ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

Чурікова Т. Ю. та Андроніков О. Ю. звернулися до суду з адміністративним позовом до Міністерства внутрішніх справ України, Департаменту державної автомобільної інспекції Міністерства внутрішніх справ України з вимогами про визнання протиправними дій щодо використання радіолокаційних відеозаписуючих вимірювачів швидкості "ВІЗИР" з метою виявлення та фіксування порушень правил дорожнього руху та заборону Міністерству внутрішніх справ України та Департаменту державної автомобільної інспекції Міністерства внутрішніх справ України, їх посадовим та службовим особам використовувати радіолокаційні відеозаписуючі вимірювачі швидкості "ВІЗИР" з метою виявлення та фіксування порушень правил дорожнього руху.

Представник позивачів в судовому засіданні позовні вимоги підтримав і пояснив наступне.

Відносно Андронікова Олексія Юрійовича посадовою особою відділу ДАІ Шевченківського району УДАІ МВС України в м. Києві було винесено постанову № 6/н від 21.01.2009р. про притягнення до адміністративної відповідальності за перевищення швидкості по вул. Стеценка в місті Києві. Правопорушення було зафіксоване відеозаписуючим вимірювачем швидкості "ВІЗИР".

На думку позивачів, прилад "ВІЗИР" є технічно недосконалим, що підтверджується висновком спеціалістів з радіолокації, не пройшов сертифікацію в Україні.

Крім того, позивачі вважають використання не передбачених нормативно-правовими актами технічних засобів для виявлення та фіксування порушень правил дорожнього руху неправомірним і такими, що порушують норми статті 11 Закону України "Про міліцію".

Представник МВС України в судовому засіданні заперечив проти задоволення позовник вимог, оскільки вважає, що позивачі у позовній заявлі та додатних до неї документах не надали жодних фактичних даних, на підставі яких можливо було б встановити існування обставин, що свідчать про незаконність дій МВС.

Представник відповідача зазначив, що дії МВС та ДДАІ МВС України в сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, в тому числі і шляхом використання в установленому порядку спеціальних технічних засобів для виявлення і фіксації порушень правил дорожнього руху, відбуваються у межах визначеній законодавством України компетенції зазначених підрозділів.

Вислухавши пояснення представників сторін, дослідивши письмові докази по справі, суд вважає, що позовну заяву слід задовільнити з урахуванням наступного.

В судовому засіданні встановлено, що відповідно до Розпорядження начальника департаменту ДАІ МВС України №26 від 18.02.2008 року в підрозділи ДАІ МВС України було передано вимірювачі швидкості "ВІЗИР" виробництва Російської Федерації, які були придбані Департаментом ДАІ МВС України за результатами проведення торгів (тендеру) на закупівлю апаратури радіолокаційної, радіонавігаційної та апаратури дистанційного керування (вимірювачі швидкості).

Відносно Андронікова Олексія Юрійовича посадовою особою відділу ДАІ Шевченківського району УДАІ МВС України в м. Києві було винесено постанову № б/н від 21.01.2009р. про притягнення до адміністративної відповідальності за перевищення швидкості по вул. Стеценка в місті Києві. При цьому доказом вчинення правопорушення стала фіксація такого правопорушення відеозаписуючим вимірювачем швидкості "ВІЗИР".

Відповідно до ст. 1 Закону України "Про міліцію" міліція - це державний озброєний орган виконавчої влади, який захищає життя, здоров'я, права і свободи громадян, власність, природне середовище, інтереси суспільства і держави від протиправних посягань.

Відповідно до ст. 7 Закону України "Про міліцію" міліція є єдиною системою органів, яка входить до структури Міністерства внутрішніх справ України, виконує адміністративну, профілактичну, оперативно-розшукову, кримінально-процесуальну, виконавчу та охоронну (на договірних засадах) функцій. До складу міліції входить також державна автомобільна інспекція (ДАІ).

До завдань міліції у відповідності до ст. 2 цього ж Закону віднесено також забезпечення безпеки дорожнього руху.

Частиною 5 цієї ж статті встановлено, що права і обов'язки, організація роботи та структура підрозділів міліції визначаються положеннями, які затверджуються Міністром внутрішніх справ України відповідно до цього Закону.

Підрозділи Державтоінспекції, у відповідності до п. 5 Положення про Державну автомобільну інспекцію Міністерства внутрішніх справ, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 14 квітня 1997 р. №341, мають права, передбачені Законами України "Про міліцію", "Про дорожній рух", "Про оперативно-розшукову діяльність", іншими нормативно-правовими актами, що регулюють їх діяльність. Зокрема, працівники Державтоінспекції під час виконання службових обов'язків, в тому числі, мають право:

- використовувати в установленому порядку спеціальні технічні і транспортні засоби для виявлення і фіксації порушень правил дорожнього руху, обстеження водіїв, нагляду за технічним станом транспортних засобів, автомобільних доріг, вулиць та залізничних переїздів, примусової зупинки транспортних засобів, їх транспортування на спеціальні майданчики у випадках порушень водіями правил зупинки і стоянки, дешифрування показань тахографів;

- здійснювати в установленому порядку фотографування, звукозапис, кіно- та відеозйомку для виявлення та фіксації протиправних діянь.

Відповідно до абзацу 3 п. 21 ч.1 ст. 11 Закону України "Про міліцію" міліції для виконання покладених на неї обов'язків надано право використовувати передбачені нормативно-правовими актами технічні засоби, в тому числі засоби фото- і відеоспостереження, для виявлення та

фіксування порушень правил дорожнього руху, а у випадках, передбачених законом, тимчасово затримувати і доставляти на спеціальні майданчики чи стоянки для зберігання транспортні засоби, експлуатація яких не допускається або забороняється законом.

В судовому засіданні представниками відповідачів не надано доказів прийняття нормативно-правового акту, яким би було надано право міліції використовувати для виявлення та фіксування порушень правил дорожнього руху радіолокаційні відеозаписуючі вимірювачі швидкості "ВІЗИР".

Послання представника Міністерства Внутрішніх справ України на те, що РВВШ "ВІЗИР" пройшов вимірювальну повірку на ДП Всеукраїнський державний науково-виробничий центр стандартизації, метрології, сертифікації та захисту прав споживачів, на увагу не заслуговує, оскільки факт проведення повірки того чи іншого засобу фото- і відеоспостереження не надає права на його використання відповідно до вимог ст. 11 Закону України "Про міліцію".

На думку суду, при вирішенні заявленого позивачами спору технічні характеристики приладу "ВІЗИР" значення не мають і судом не аналізуються, оскільки технічна досягненість такого приладу повинна бути підтверджена в ході підготовки та прийняття нормативно-правового акту, який відповідно до ст. 11 Закону України "Про міліцію" надасть міліції право для виконання покладених на неї обов'язків використовувати РВШ "ВІЗИР".

Частиною 2 статті 19 Конституції України визначено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Сукупність зібраних у справі доказів свідчать про те, що дії Міністерства внутрішніх справ України та Департаменту державної автомобільної інспекції Міністерства внутрішніх справ України з використання радіолокаційних відеозаписуючих вимірювачів швидкості "ВІЗИР" з метою виявлення та фіксування порушень правил дорожнього руху є протиправними, оскільки вчинені всупереч вимог ст. 11 Закону України "Про міліцію".

Звідси, суд приходить до висновку, що до прийняття нормативно-правового акту, яким буде надано право Міністерству внутрішніх справ України та Департаменту державної автомобільної інспекції Міністерства внутрішніх справ України використовувати для виявлення та фіксування порушень правил дорожнього руху радіолокаційні відеозаписуючі вимірювачі швидкості "ВІЗИР" слід заборонити відповідачам, їх посадовим та службовим особам використовувати радіолокаційні відеозаписуючі вимірювачі швидкості "ВІЗИР" з метою виявлення та фіксування порушень правил дорожнього руху.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст. 2, 7, 17, 94, 158, 161, 162, 163 Кодексу адміністративного судочинства України, суд

П О С Т А Н О В И В:

Адміністративний позов задоволити.

Визнати неправомірними дії Міністерства внутрішніх справ України та Департаменту державної автомобільної інспекції Міністерства внутрішніх справ України з використання радіолокаційних відеозаписуючих вимірювачів швидкості "ВІЗИР" з метою виявлення та фіксування порушень правил дорожнього руху.

До прийняття нормативно-правового акту, яким буде надано право міліції використовувати для виявлення та фіксування порушень правил дорожнього руху радіолокаційні відеозаписуючі вимірювачі швидкості "ВІЗИР", заборонити Міністерству внутрішніх справ України та Департаменту державної автомобільної інспекції Міністерства внутрішніх справ України їх посадовим та службовим особам використовувати радіолокаційні відеозаписуючі вимірювачі швидкості "ВІЗИР" з метою виявлення та фіксування порушень правил дорожнього руху.

Постанова відповідно до ч. 1 ст. 254 Кодексу адміністративного судочинства України набирає законної сили після закінчення строку подання заяви про апеляційне оскарження, встановленого цим Кодексом, якщо таку заяву не було подано.

Постанова суду може бути оскаржена до суду апеляційної інстанції шляхом подання заяви про апеляційне оскарження постанови суду та апеляційної скарги. Заява про апеляційне оскарження постанови суду першої інстанції подається протягом десяти днів з дня складення постанови в повному обсязі. Апеляційна скарга на постанову суду подається протягом двадцяти днів після подання заяви про апеляційне оскарження. Заява про апеляційне оскарження та апеляційна скарга подається Київському апеляційному адміністративному суду через Окружний адміністративний суд міста Києва.

Головуючий - ~~суддя~~

Кочан В.М.

Арсірій Р.О.

Пилипенко О.Є.